

Upkin jätab hüvasti, et siirduda

TIIT TUUMALU
tiit.tuumalu@postimees.ee

Nii palju lilli nagu sel pühapäeval pole Sergei Upkinile varem kingitud. Oli ka põhjust – Eesti parimaid tantsijaid andis Estonia laval viimase etenduse. Sügisest on ta Berliini Staatsballetti liige.

See ei ole põgenemine uppuvalt laevalt. Selle taga ei ole ka viha ega solvumist. Lihtsalt – aeg sai täis. Upkin tantsis Estonias kuus aastat, töötas end üles, andis endast kõik. Ta ei petnud publiku ootusi. Saime kaasa elada sellele, kuidas sünnib väljapaistev kunstnik.

See, et 24-aastane, oma võimete tipule lähenev tantsija tahab ära proovida ka teistsuguse võimaluse, teistsugused lavad, on loomulik – iseäranis siis, kui ta on jõudnud tasemeni, mis väärib Euroopa tipmisi kollektiive.

Lahkub nukrusega

«Ma olen väga tänulik, et sain võimaluse siin kuus aastat tantsida – see on olnud ilus aeg,» ütleb ta alustuseks. «Olen tänulik Mai Murdmaale, kes mu siia kutsus, olen tänulik Viktor Fedortšenkole ja Elita Erkinale, kes minuga pingsalt töötasid, olen tänulik publikule, kes mind omaks võttis.»

Iseäranis kurb on tal lahku- da viimastest. Ta teab, et on hulki inimesi, kes otsisid pileti ainult siis, kui tantsis Upkin. «Mind vaevab see siiani, maha jääb ju terve fänniklubi. Tantsija jaoks tähendab see väga palju – see näitab, et ma ei tantsi enesele, ei lähe lavale asjata.»

Upkin mäletab hästi, kuidas ta 18-aastase noorukina, Vene Tantsuakadeemia vastse lõpetajana Estoniasse tuli. «Olin siis alles poisike. Ei nägu ega tegu.»

Kahetsema pole Peterburis sündinud ja kasvanud, aga Eesti päritolu ja passiga Upkin midagi pidanud, ehkki valik, mis toona, 1999. aastal, tema ees

seisis, oli intrigeeriv: Peterburi Maria teater või Estonia?

«Minuga tehti siin kõik need kuus aastat tohutult tööd, sain tantsida põnevat repertuaari, kõva modernikooli veel takkapihta. Kahtlane, kas Maria teater oleks suutnud mulle seda kõike anda,» mõtiskleb ta.

Eriti märgatav on Upkini edenemine nüüdisaegses tantsus – Estoniasse tulles oli ta selles mõttes *tabula rasa*. Nüüd aga – ka arvestatav nüüdisinterpret. Jorma Elo voolav ja plastiline lühiballett «Red with me» on selle tõestuseks.

Kui Upkinil millestki kahju on, siis sellest, kui vähe on olnud Estonial võimalusi näidata oma oskusi väljaspool Eestit.

Upkin tantsis Estonias kuus aastat, töötas end üles, andis endast kõik. Ta ei petnud publiku ootusi.

«Kuulge, seda taset, mis meil hetkel on, küll häbenema ei pea,» on ta kindel. Samuti ei arva ta, et tema lahkumine jätkaks märgatava augu. «See ei ole nii, Vladimir Arhangelski

on väga hea, noortest on väga andekas Artjom Maksakov.»

Upkini Estonia-perioodi jääb tähistama ka üpris omapärane saavutus – ta osales aastail 2000–2003 kokku seitsmel rahvusvahelisel konkursil, võites pea igahelst ka mõne auhinna.

Varnast 1. koht, Permist kuldmedal ja Barošnikovi eripreemia, Helsingist 2. koht, Jacksonist parima paari auhind koos Eve Andrega, Roomast 1. koht... Vaid Eurovisiooni noorte tantsijate konkursil, kus ta Eestit esindas, lõppes «kõigest» finaalkohaga.

Kutseid vahetada truppi on

Berliini – nukrus hinges

Sergei Upkin vaatab lootusrikkalt tulevikku.

Peeter Langovits

Upkin tegelikult saanud juba aastaid. Pärast Jacksonit kutsus Miami ballett, pärast Helsingit Maria teater. «Ega ma toona tahtnudki eriti minna – Estonias oli veel piisavalt õppida.»

Parimaks maailmas

Uut truppi hakkas Upkin otsima mullu kevadel. «Mõtlesin, et saan peagi 24 – peaks veel kusaigil proovima. Vaid pidev edasiliikumine, kõrged eesmärgid tagavad arengu,» kinnitab ta.

Upkin kuulus maad Pariisi Grand Operas, Milano La Scalas, Zürichis, Amsterdamis... kuni Berliini Staatsballett lõpuks sõelale jäi.

Veebruaris käis ta Berliinis *audition*'il (loe: katsetel), tuli 70 tantsija seas esimese kolme sekka ja käed olidki löödud, esialgu küll reatantsija palgaga, üheks aastaks.

Ent trupi juht Vladimir Malahhov koputas Upkinile õlale, kiitis ja lubas soolorolle. «See, mida ma lõpuks tantsima hakkas, sõltub minust endast. Ja õnnest ka,» lisab Upkin.

Muide, koos Upkiniga osutus valituks 17-aastane Daniil Simkin, sama nooruk, kes tegi furoori äsjasel Helsingi konkurssil.

Berliini Staatsballett on 90-liikmeline, kokku pandud

1 KÜSIMUS

Kas te ei karda, et Sergei Upkinist jääb järele tühi-mik, mida on raske täita?

TIIT
HÄRM

Estonia teatri
balletijuht

Mul on Sergei üle väga hea meel – annaks jumal, et ta saaks piisavalt etendusi... Aga elu läheb edasi. Peale on tulemas Artjom Maksakov – usun, et juba kahe aasta pärast on ta suuteline täitma Upkini kohta. Potentsiaal on olemas, ainult liiga noor on ta veel. Vladislav Levskõi annab lootusi. Anatoli Arhangelski on jõuliselt kerkinud... Loodan, et paigale jääb Linnar Lõoris – tal on veel palju arenemisruumi.

Ma usun, et oleme suutelised jätkama ja taset hoidma ka oma kaadriga. Häbi on ainult selle palga pärast, mis me oleme suuteli-sed maksma. Ungaris otsustas valitsus, et kõrgkultuur on prioriteet. Sealsed balletiartistid saavad nüüd paremat palka kui Helsingis. Ja kõik tähed on tagasi!

poolteist aastat tagasi kolme Berliini ooperimaja – Deutsche Operi, Staatsoper Unter den Linden ja Komische Operi tantsutruppidest.

Eesmärk on kõrge – Vladimir Malahhov, tantsiv trupi-juht, üks tuntumaid nimesid Euroopa balletis, on kuulutanud, et Staatsballett peab tõusma esimeste sekka maailmas. Repertuaari kuuluvad klassikaliste tükide kõrval Preljocaj, Bejart... 100 etendust aastast Berliinis, lisaks turneed. Esistaariks Polina Semjonova. Trupis on ka üks eesti tantsija, Artur Lill.

Sergei Upkini esimene hooaeg Berliinis algab 22. augustil.